

NA ŠPICI — 17. 02. 2022

Dami slovenskega sodobnega plesa. Kristina Aleksova s Poljubom in Leja Jurišič s Koncertom!

Daliborka Podboj, Ljubljana

Poljub Kristine Aleksove (foto: Marcandrea) in Koncert Leje Jurišič (foto: Matija Lukić)

Ne dogaja se ravno pogosto na naši sodobni sceni, da bi kakšna premierna uprizoritev imela že svojo scensko predhodnico podobne usmeritve ali celo naslova, na kar je opomnila letošnja premiera dueta Poljub, nato še gledališka solo predstava Koncert.

V Kulturnem centru (KC) Španski borci je bil v produkciji Vie Negative 12. januarja premierno predstavljen projekt Poljub avtorice in izvajalke **Kristine Aleksove** v duetu s soustvarjalcem in izvajalcem **Loupom Abramovicem**, ob glasbeni sugestiji **Tomaža Groma** in pod umetniškim vodstvom **Bojana Jablanovca**. Ko njun poljub pomeni več kot le dotik ustnic, kot zapišejo v gledališkem listu: *“Poljub življenja in smrti. Poljubljamo, ker ljubimo, poljubljamo, ker moramo.”*

Poljub Jerneja Bizjaka in Fabia Libertija (foto: Drago Videmšek)

Na festivalu Živa 2017 v CK Španski borci sta svoj avtorski plesni duet *Don't Kiss/Ne poljub* uprizorila plesna umetnika, delujoča na Danskem, **Jernej Bizjak** in **Fabio Liberti**, svojo izvirno koreografsko inovacijo novih gibkih rešitev, ko se usodno zlepi v poljubu z ustnicami in vztrajata skoraj vse do konca; svoj projekt o poljubu tudi znova uprizorila na Trgu zmage v Murski Soboti v okviru Festivala Fronta@ 2019.

Poljub Kristine Aleksove (foto: Marcandrea)

Poljub dueta Kristine in Loupa steče na rdečilu sedežev, pravzaprav na njih naslonjalih v Veliki dvorani Španskih borcev, ko so gledalci postavljeni na odru dvorane skupaj z glasbenikom Tomažem in njegovim glasbilom kontrabasom, ritmičnim ter zvokovnim multipraktikom, ki v ritmih in v živo podpira slikovito okolje rdeče dvorane brez občinstva. V kontrast sedežnemu rdečilu pa se bleščita belini dveh podolgovatih golih teles, prilepljenih na vrh naslona, vsako na svoji sedežni postavitvi in vrstni razdalji. Telesi se v procesu izvedbe individualno prelivata po in čez robove naslonjal, tudi se nevidno potapljata med sedežnimi vrstami, da bi se vsakič znova povzpeli na naslonjalo, nato tudi znova potopili med vrste. Neka nevidna sila privlačnosti ali magnetizma deluje na ti telesni obliki, vse dokler se nepričakovano ne pojavita neposredno v sedežni bližini, ko si kar na naslonjalih in z glavo navzdol nadeneta majici, medtem ko nogi frčita v višino, nato pa usedeta v predpisani razdalji in nemo zreta na oder; sta torej on in ona. V tem trenutku ni več prizorišče dogajanja likovna instalacija, ki se jo uzre na začetku in steče v domeni gibkega dueta, ampak se doživlja ubrani komorni trenutek, ki zavibrira v napetosti pričakovanja gledalcev, ob glasbeniku ter njegovih ritmih, tudi v statiki nevidnih nabojev nje in njega. Je neverjetno živ in osvežujoč trenutek.

(foto: Marcandrea)

Nato se znova in brez vrhnjega oblačila vračata na neke začetke, ko z novimi močmi lovita sedežne razdalje, kot bi bežala eden od drugega, da bi jih v nekem nedoločenem preobratu pospešeno začela zmanjševati vse do usodnega poljuba in združitve njunih ustnic, ko postaneta zlepljeno eno v svojem duetu. Ta njun enoviti duet poljuba, pravzaprav težaški duet, se tudi mučno pretaka po isti poti, saj ustnici nosita breme dveh teles vse do konca dvorane, ko v lepljivem poljubu duet tudi izgine. Poljub je enourni scenski dogodek gibalnega minimalizma, ki ga Kristina in Loup pogumno gneteta vse do konca, tudi osmišljeno nadgrajujeta v tercetu z glasbenikom in glasbeno strukturo. Poljub golega dueta se ne zgodi v dregljajih prvega pričakovanja, niti je izliv radosti, je performativno dejanje, zasnovano kot gibka likovna instalacija, ki se sooča z raziskovanjem telesnega in zvočnega ravnovesja v barviti prostorski razsežnosti dvorane in odra. Tudi nista med seboj primerljivi uprizoritvi *Don't Kiss* in *Poljub*; saj tam, kjer Jernej in Fabio zaključita svoj zaplesani poljub, ga pravzaprav na novo iščeta inudejanjita performerja Kristina in Loup.